

Estrangerismes en cursiva o en rodona

Els estrangerismes no adaptats de caràcter normatiu, s'han d'escriure en cursiva o en lletra normal?

ÀREA TEMÀTICA: **Llengua. Convencions**

TÍTOLS ASSOCIATS: **cursiva o rodona en els estrangerismes no adaptats normatius, rodona o cursiva en els estrangerismes no adaptats normatius**

DATA D'ACTUALITZACIÓ: 1/10/2002

SOLUCIÓ: **S'escriuen en lletra normal; és a dir, en rodona: benchmarking, freelance, pizza...**

ARGUMENTACIÓ:

Quins són els estrangerismes no adaptats de caràcter normatiu? Tots els mots incorporats en el nou diccionari normatiu, el DIEC, són normatius. És clar que, una vegada dit això, ens podeu retreure que *benchmarking* i *freelance*, per exemple, no són normatius perquè no els trobem en el DIEC. Per tant, també hem d'afegir com a normatius els termes aprovats pel Consell Supervisor del Termcat i que es publiquen periòdicament al diari oficial, com ara els que acabem d'esmentar.

Els estrangerismes no adaptats (és a dir, els mots que no tenen una adaptació gràfica al català) als quals, per raons diverses, l'organisme normatiu no els ha obert les portes s'escriuen en cursiva en un text escrit en català: *boîte*, *staff*, *western*, *sponsor*, *speaker*, *walkie-talkie*...

De tota manera, i abans de tirar pel dret, hauríem de comprovar si hi ha cap terme pensat en català que pugui evitar el manlleu del qual a vegades és difícil desempallegar-nos. Per exemple, al costat de *walkie-talkie* tenim *transceptor portàtil*, o qui fa un patrocini és un *patrocinador* (en aquest cas, caldria evitar l'anglicisme *sponsor*), com també evitarem d'emprar l'*staff* per parlar de l'*equip directiu* d'una empresa, o en el món de la imatge i el so parlarem d'un *locutor* i no d'un *speaker*.